

4.

ὁ οὖν Σωκράτης εἶπεν ὅτι ἤρεσέ σοι διαλέγεσθαι τοῖς [εὐφρόνῃ]

χερσικωτάτοις - ὥστερ ὁ Κέφαλος ~~ἦν~~ ^{ἔστιν} - ὡς ἤδη
πρὸς

ἔπορε ἔπορεύεσθαι τὴν ὁδόν, ἣν ^ἔβήσει ἰσως αὐτῷ αὐτὸν

καὶ πορεύεσθαι ὑπερὸν, ἤθελε βῆ πυνθάνεσθαι ποῖαν τὴν ὁδόν

οὕαν - πότερον ῥαβδίαν ἢ χαλεπὴν. ὁ βῆ Κέφαλος ἀμείβετο

τὴν ὁδὸν ῥαβδίαν εἶναι, εἰ ἡ ψυχὴ ἐν τῇ εἰρήνῃ αὐτῇ

ἦν. * ἔστι ῥαβδίον, ἔφη, φέρειν τὸ γῆρας. ^{ἰσως} τοῖς τοῖς

εὐκόλοις. ἀλλὰ τὸ γὰρ γῆρας τε καὶ τὸ νεότης ^{ἔστιν} *
ἀθλιον

~~αὐτῶν~~ βύμενες τοῖς χαλεποῖς οὖν.